

Noget imod, at man kunde enes om en anden Redaktion.

Naar den ærede Minister udtalte, at det var væsentlig et Spørgsmaal, som angik Landstthinget, og at det navnlig for dette Thing havde en særdeles Interesse, saa maa jeg i Modsetning til den ærede Minister mene, at det maa have en ligesaa stor Interesse for Folkethinget, hvordan Valgmandsvalgene foregaa, som for Landstthinget. Det er ikke blevet Praxis i den lovgivende Forsamling, at naar det er et Spørgsmaal, som f. Ex. vedrører Folkethinget, saa Landstthinget siger: Lad Folkethinget om det, lad dem ordne det, som de ville. Vi have Exempler paa, at Landstthinget gjentagne Gange har skrindlagt Forslag vedrørende Folkethingsvalg, som Folkethinget har vedtaget saa godt som enstemmig eller dog med et stort Flertal, saa har det ikke sagt: Det er Noget, som kun vedkommer Folkethinget. Jeg tillod mig første Gang, jeg havde Ordet, at udtale, at der er flere af Forslagsstillerne, der havde ønsket at gaa videre med Revisionen af Valgloven ogsaa paa andre Punkter, men man havde modereret sig af Hensyn til, at man ønskede virkelig at faae Noget ud af den foreliggende Sag, og jeg kan ikke se, at det Punkt, som den ærede Minister mener, skulde lægge særlige Vanskeligheder i Veien — den hemmelige Afstemning — er meget stort. Ministeren har i sine Motiver ved Forelæggelsen af Lovforslaget henvist til tvende Love, nemlig Borgerrepræsentationsvalgene i Kjøbenhavn og Kjøbstædernes Kommunalvalg; der er nogen Forskiel i denne Valgmaade, og derfor have vi ment, at det Rette var, at man slog det fast, saaledes at det ikke var overladt til de enkelte Valgbestyrelser, om den ene vilde tage imod Stemmesedlerne luffede, og den anden forlangte dem aabne. Det synes mig, at Alle maa kunne enes om denne Regel, og derfor er det indsat, da der her tidligere har været udtalt Ønsket om, at man gik i Retning af hemmelig Afstemning, ikke blot ved Valgmandsvalgene, men ogsaa ved Folkethingsvalgene. Man har derfor fundet det naturligt, at man fik det fastlaet som Regel i dette Tilfælde. Den ærede Minister havde dernæst en Indvending overfor Bestemmelseerne i Slutningen af den af os foreslaaede Redaktion af § 2, idet han mente, det vilde blive for vanskeligt, naar alle Stemmesedler skulde oplæses og Navnene optegnes. Kan den ærede Minister finde en anden Maade, der er ligesaa betryggende som denne, antager jeg ikke, at Forslagsstillerne ville have Noget derimod, men vi have villet udtrykke og have brugt

en Bestemmelse, der findes i en anden Valglov — hvis jeg husker ret, for Kjøbstædernes kommunale Valg. Vi have her villet udtrykke, at det virkelig blev en fuldstændig og samvittighedsfuld Opfattelse. Kan det ske paa en anden Maade, saa antager jeg ikke, at mine Medforslagsstillere lige saa lidt som jeg skulde gjøre Indvendinger derimod. Jeg vil slutte med at anbefale den ærede Minister at gjøre sin Indflydelse gjældende til Fordel for dette lille Lovforslag, saa at vi maatte kunne faae Noget ud af det. Den ærede Minister har nu hørt, at man fra begge politiske Sider i denne Sal er enig om, at saaledes som Loven er kommen til at se ud, hvis Vædringsforslagene vedtages, vil det blive en god og brugelig Lov, og naar den ærede Minister saa vilde støtte os til at faae den, har jeg det Haab, at det andet Thing ogsaa vil føle sig overbevist om, at Folkethinget er optraadt paa en moderat og besindig Maade overfor dette Forhold og ikke stiller Andet end meget bestedne Fordringer. Dertil skal jeg indskrænke mig.

Indenrigsministeren (Singerlev):

Maa jeg gjøre opmærksom paa, at jeg ikke har sagt det, som den ærede Ordfører synes at ville antyde. Jeg har kun sagt, at Afstemningsmaaden ved Valgmandsvalg maa i høi Grad interessere det Thing, som skal modtage Medlemmer i Henshold til dette Valg, det er en høist naturlig Ytring. Jeg tror ogsaa, at Folkethinget særlig interesserer sig for Valg, som angaa Folkethinget, det finder jeg meget naturligt og berettiget. Men at det skulde falde mig ind at tænke end sige udtale, at et Lovforslag, som vedrører Rigsdagsvalg, ikke skulde interessere det ene Thing fuldt saa meget som det andet, det maa jeg bestemt værge mig imod. Jeg har ikke sagt, at det i og for sig var noget Slemt at gaa til hemmelig Afstemning. Jeg har tidligere udtalt, at jeg ikke er nogen principiel Modstander deraf; men det ærede Medlem maa vide, at andetsteds har man tænkt anderledes. Jeg kan ikke gaa videre med Hensyn til dette lille Lovforslag end at henstille til Landstthinget at behandle Sagen og forklare, hvorledes Opfattelsen har været her, det kan man jo ogsaa i det andet Thing gjøre sig bekendt med gennem Tidenden. Men det andet Thing maa selvstændig lige saa fuldt som dette Thing have sin Frihed ligeoverfor Lovforslaget, og det har taget den Stilling til Lovforslaget at gennemføre, hvad det anser for absolut nødvendigt for at ordne Afstemningen paa en bedre Maade. Jeg tror, at man her ikke er